

Sygn. akt II KZ 20/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

w sprawie **B. D.**

w przedmiocie zażalenia na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego IX Wydziału Karnego Odwoławczego w Sądzie Okręgowym w W.

z dnia 26 marca 2013r., o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 26 marca 2013 r., Zastępca Przewodniczącego IX Wydziału II Karnego Odwoławczego w Sądzie Okręgowym w W. odmówił przyjęcia wniosku B. D. z dnia 7 listopada 2012 r. o sporządzenie i doręczenie wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem. Zarządzenie uzasadniono tym, że wniosek został wniesiony po terminie.

Na zarządzenie powyższe skazany wniósł zażalenie z 5 kwietnia 2013 r., w którym podniósł, że wniosek został wysłany 12 grudnia 2012 r., tj. w ostatnim dniu terminu, co skazany udokumentował dowodem nadania wystawionym 12 grudnia 2012 r. przez placówkę pocztową we Francji. Wobec powyższego skazany wniósł o przyjęcie wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wobec jednoznacznego brzmienia art. 124 k.p.k. (w brzmieniu na dzień 16 grudnia 2012 r.), termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego kapitanowi statku. Wobec wyraźnej wypowiedzi ustawy, nadanie pisma adresowanego do polskiego organu procesowego w placówce pocztowej obcego państwa, nie wywołuje skutku zachowania terminu. Skoro wniosek skazanego dotarł do polskiej placówki pocztowej dopiero w dniu 16 grudnia 2012 r. nie może być uznany za wniesiony w terminie.

W tym stanie rzeczy wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku jawi się jako w pełni uzasadnione (art. 422 § 3 k.p.k.).

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.